Nᴇʀ 110.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 16 Września v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 9 Września.

CESARZ JEGOMOŚĆ dnia 2 t. m., o kwadransie na 4tą, w pożądaném zdrowiu, przybył do miasteczka *Uświat*, zkąd po zmianie koni raczył udać się na trakt powrótny do *Smoleńska*. NAYJAŚNIEYSZY PAN szczęśliwie przybył do miasta *Wieliża*.

Wice Kanclerz, Hrabia *Nesselrode*, dnia 5 t. m. wyjechał do *Bieszenkowicz*, a Wielki Łowczy, Hrabia *Moden*, d. 6go, do *Szawel*. (*P.P.*)

PRAWIDŁA LIKWIDACYI DŁUGÓW, OBCIĄŻAJĄCYCH SKONFISKOWANE MAJĄTKI POWSTAŃCÓW. (Zatwierdzone przez CESARZA JMCI w dniu 28 czerwca b. r.)

I. *Ustanowienie, obręb czynności i skład Kommissyy Likwidacyynych.*

§ 1. Gdy majątki osób, które należały do powstania, w Guberniach od Polski przywróconych, i wydaliły do mieysc niewiadomych, lub uległy prawnemu ukaraniu, powinny być skonfiskowane, z wypłatą długow na nich leżących; przeto, i z powodu znaczney ich ilości, na jednakowey z niewypłatnemi osobami zasadzie, ustanowione na ten cel zostają Kommisye Likwidacyyne, wGuberniach: Kijowskiey, Wołyńskiey, Podolskiey, Wileńskiey, Grodzieńskiey, Mińskiey, Witebskiey i Mohilewskiey, i w Obwodzie Białostockim, stosownie do potrzeby upatrzoney przez Głównych wspomnionych Guberniy Zwierzchników, stosując się do prawideł o konkursach, zwykle ustanawianych w razie niewypłatności osób prywatnych.

§ 2. W tym celu każdy Główny Zwierzchnik ma wypotrzebować od Gubernialnych Konfiskacyynych Kommissyy szczegółowe wiadomości o dobrach skonfiskowanych we wspomnionych Guberniach i Obwodzie i, ze względu na ilość i ważność tych dóbr, postanowić: 1) W którem z miast gubernialnych, pod rządem jego zostających, ma być KommissyaLikwidacyina; 2) Jakich mianowicie byłych właścicieli długi mają do likwidacyi należeć.

§ 3. Ustanawia się za ogólne prawidło, iżby likwidacya długow każdego z byłych właścicieli dóbr zabranych odbywała się zawsze w jedney któreykolwiak Kommisyi Likwidacyyney, bez rozrywania jey czynności, chociażby dobra w kilku znaydowały się Guberniach. W razie, jeśli każda z tych Guberniy znaydzie się w zarządzie innego Głównego Zwierzchnika, wtedy wyznaczenie Likwidacyyney Kommisyi na dobra tego rodzaju, zależeć będzie od wzajemnego ich z sobą porozumienia się.

§ 4. Kommissyą Likwidacyyną pod prezydencyą Naczelnika Gubernii, składają następni urzędnicy: Marszałek Gubernialny, Wice-Gubernator, Prezydent Izby Cywilney, jeden Radzca Rządu Gubernialnego, wyznaczony przez Gubernatora, i Radzca tymczasowego (konfiskacyynego) oddziału Izby Skarbowey.

§ 5. Prokuror Gubernialny będzie czuwał, iżby sprawy w tey Kommisyi szły prawnym porządkiem, na zasadzie ogólnych o jego urzędzie ustaw, z tém wszakże ograniczeniem, że jego protestacye w interesach, przez Kommisyą rozpatrywanych, nie powinny, za każdym razem, być przedstawiane Ministrowi Sprawiedliwości, lub wstrzymywać wyroków teyże Kommisyi, lecz ta ostatnia obowiązaną jest wypisać treść tych protestacyy w ostateczném przedstawieniu swojém do Rządzącego Senatu.

§ 6. Gubernator mianuje doKommisyi Likwidacyyney sekretarza z liczby zdolnych, i z przewodem sądowym obeznanych urzędników; buchaltera i stosowną liczbę kancellarzystów. Pensya tym osobom, jako i summa, potrzebna na rozchody kancelaryi, wyznacza się przez Ministerstwo Skarbu, na przedstawienie Gubernatora, z dochodów dóbr skonfiskowanych w teyże gubernii.

§ 7. Kommisya likwidacyyna mieści się w budowlach zaymowanych przez sądownictwa, lub w którymkolwiek z domów skarbowych, albo skonfiskowanych, jak to za dogodnieyszą uzna Naczelnik Gubernii po naradzeniu się z Wice-Gubernatorem.

II. *Porządek korrespondencyi, przewodu i zależności Kommissyy Likwidacyynych.*

§ 8. Sposób porozumiewania się Kommisyi Likwidacyyney z innemi władzami ustanawia się taki, jak Rządów Gubernialnych; spraw zaś przewod ma być oparty na zasadach, ustanowionych dla Izb Cywilnych.

§ 9. Kommissya likwidacyyna używa osobney pieczęci.

§ 10. Kommissya likwidacyyna zostaje pod zwierzchnością Rządzącego Senatu.

§ 11. Sprawy i interesa, przychodzące z Kommissyy do Senatu, odbywać się będą w tych Departamentach, pod wiedzą których zostają Gubernie, gdzie same te Kommisye są ustanowione.

III. *O obowiązkach Kommissyy Likwidacyynych.*

Obowiązkiem kommissyi likwidacyyney, w przedmiocie likwidacyi długów byłych właścicieli skonfiskowanych majątków, zostających w jey wiedzy, jest: I) Wyjaśnienie: a) długow każdego z tych właścicieli; b) Wypłat należnych z jego majątku, na mocy prawnych aktów: kościołom, klasztorom, zakładom naukowym i dobroczynnym, osobom prywatnym i t. p. c) Pretensyy tegoż właściciela do różnych osób i podobnych zakładow; d) Jego majątku ruchomego i nieruchomego; e) Praw władania majątkami skarbowemi i prywatnemi. Do tego podziału wchodzą dochody z dóbr będących w rzeczywistém jego władaniu, dożywotniém, tradycyyném, lub doczesném, lub do których w poźnieyszym czasie mógłby on nabyć jakiekolwiek tego rodzaju prawo. II) Rozbior prawności długow, wypłat i praw władania. III) Oszacowanie majątku ruchomego i nieruchomego. IV) Wyrachowanie dochodu ze wszelkich praw władania. V) Sporządzenie rachunku porównawczego, czyli bilansu długów i wypłat byłego właściciela z pretensyami, przez niego poszukiwanemi, na innych osobach lub zakładach, wraz z oszacowaniem jego majątku, z wyliczeniem dochodów z praw władania i przedstawienie tego Rządzącemu Senatowi.

I. O wyjaśnieniu długów, należności majątku i praw władania.

§ 13. Dla wyjaśnienia tych przedmiotów, Kommissya Likwidacyyna powinna trzykroć ogłosić w gazetach obu Stolic, tudzież w któreykolwiek gazecie Warszawskiey i w Kuryerze Litewskim, w językach: Rossyyskim, Polskim i Niemieckim obwieszczenia: 1) ażeby wierzyciele byłego właściciela, nie czekając terminu należnych im wypłat, przedstawiali swe pretensye do Komissyi: znaydujący się w Rossyi i w Królestwie Polskiém, naydaley w sześć, a znaydujący się za granicą, naydaley we dwanaście miesięcy, od dnia pierwszego ogłoszenia, w któreykolwiek ze wspomnionych gazet; przytém ostrzedz, że z liczby aktów kredytowych, niespornych i zastawném prawém nie ubezpieczonych, te tylko przyjęte będą do massy długów, mających być wypłaconémi, które wydane były przed nastaniem zaburzeń w granicach Rossyyskich; wydane zaś w Królestwie Polskiem albo za granicą, będą całkiem odrzucone; 2) ażeby osoby prywatne, kościoły, klasztory, zakłady naukowe, dobroczynne i t. p. tudzież Izby Powszechney Opieki, objawiły o wypłatach, na-

leżnych im z dóbr skonfiskowanych, w tymże terminie sześciomiesięcznym. 3) Ażeby dłużnicy byłego właściciela, których obligom termin upłynął, stawili się z wypłatą summ należnych, a inni w ciągu sześciu miesięcy oznaymili Komissyi o liczących się na nich pretensyach. 4) Ażeby wszyscy mający w swém ręku ruchomy majątek, kapitały, jakiekolwiek dokumenta byłego właściciela, albo należne mu bilety i obligacye zakładów kredytowych, przedstawili to wszystko w tymże sześciomiesięcznym zakresie do teyże Komissyi i uwiadomili ją o wszystkich prawach władania, jakie ma do ich majątków były właściciel. 5) Ażeby Komissye konfiskacyyne gubernialne, Izby skarbowe i inne Urzędy i Sądownictwa, w tymże sześciomiesięcznym terminie oznaymiły Kommissyi o wszystkich wiadomych im długach byłych właścicieli dóbr skonfiskowanych, wypłatach i uzyskaniach, które z tych dóbr należą, pretensyach ich kredytowych do różnych osób i zakładów prywatnych, o ruchomym i nieruchomym ich majątku, o należących im biletach i obligacyach zakładów kredytowych i o ich prawach na władanie dobrami skarbowemi i prywatnemi. 6) Ażeby sądownictwa niezwłócznie uwiadomiły o toczących się w nich sprawach o długi byłych właścicieli, tudzież o zaniesionych przez nich pretensyach do osób i zakładów prywatnych, z pojaśnieniem, do jakiey summy jedne i drugie mogą dochodzić i na jakich mianowicie aktach są oparte.

§ 14. Obok tego Kommissya Likwidacyyna przeszle dostateczną ilość drukowanych exemplarzy ogłoszeń do Ministerstwa spraw zagranicznych, które niezwłócznie zakommunikuje je Poselstwom zagranicznym, dla opublikowania ich w obcych państwach.

§ 15. Niewypełniający obowiązków wyrażonych w ogłoszeniu, ulegają wszystkim tym następstwom i odpowiedzialności, jakie ogólnemi prawami są przepisane, za nieobjawienie w terminie przez ogłoszenie naznaczonym pretensyy kredytowych do osób niewypłatnych stanu niekupieckiego, tudzież za utajenie należnych takim osobom wypłat, majątków, kapitałów i dokumentow.

§ 16. Oprócz ogłoszenia, Kommissya Likwidacyyna porozumie się z kredytowemi zakładami Państwa i z Radami Opiekuńczemi, w celu wyjaśnienia, jakie posiadają w swey wiedzy kapitały byłego właściciela tych dóbr.

§ 17. Kommissya Likwidacyyna utrzymywać będzie ogólny opis całego majątku ruchomego i nieruchomego i kapitałów, każdego w szczególności z byłych właścicieli dóbr skonfiskowanych, tudzież jego praw władania i wypłat z dóbr jego skonfiskowanych na rzecz osób prywatnych, duchownych i różnych zakładów.

§ 18. Również Kommissya utrzymuje rachunek objawionych długów i uzyskań na byłym właścicielu, i wzajemnie jego pretensyy kredytowych do różnych osob i zakładów.

II. O rozbiorze prawności długów, wypłat i praw władania.

§ 19. Kommissya Likwidacyyna powinna zająć się rozbiorem każdey objawioney pretensyi kredytowey do dóbr. Co się zaś tycze pretensyy kredytowych, o których rozbiorze lub uzyskaniu toczy się sprawa w sądownictwach lub policyach, te mają być prawnie rozstrzygnięte w tychże urzędach, nie czekając kolei, i urzędy te, nie wykonywając swoich wyroków, obowiązane są niezwłócznie kommunikować je właściwym Komissyom Likwidacyynym, dla przedstawienia o nich wespół z innemi pretensyami Rządzącemu Senatowi.

§ 20. Przy tym rozbiorze Kommissya Likwidacyyna ma mieć na względzie: 1) Na jakim akcie, czyli dokumencie oparta jest pretensya. 2) Czy wypełnione są przy sporządzeniu tego aktu, czy dokumentu, wszystkie przepisy prawne. 3) Czy nie utracił wierzyciel swego prawa przez opuszczenie terminu dawności, przez należenie do liczby tych, których majątek powinien być skonfiskowany, przez nastanie aktu, już po wynikłych w Królestwie Polskiém zaburzeniach, od osoby, która do nich należała, albo przez inne prawne przyczyny. 4) Czy dług oparty jest na majątku, czy na osobistém zaufaniu ku osobie byłego właściciela. Długi za obligami, wydanemi w Królestwie Polskiém albo w obcych państwach, przed wynikłemi w Królestwie Polskiém zaburzeniami, wtedy tylko uważają się za należące do likwidacyi, kiedy są oparte na jakichkolwiek mianowicie wypisanych dobrach, uległych konfiskacie, albo na dochodzie z tychże dóbr. 5) W jakim porządku każdy dług powinien być zaspokojony: czy przed innemi, czyli też w pewnym z niemi stosunku. 6) Ile z tego długu należy się na kapitał, a ile procentu.

§ 21. Po rozebraniu pretensyi kredytowey pod wszystkiemi temi względami, Komissya likwidacyyna, stosownie do tego, co się okaże, wydaje ostateczny wyrok: czy należy wypłacić wierzycielowi, czy też pretensyą jego odrzucić.

§ 22. W wyroku na wypłatę powinno być powiedziano: 1) o prawności długu; 2) o terminie, w którym powinien być wypłacony; 3) o ilości kapitału i procentów, należnych wierzycielowi; 4) o porządku wypłaty, t. j. czy dług ten przed innemi ma być wypłacony, czy w stosunku z niemi.

§ 23. W wyroku na odrzucenie pretensyi należy wyłożyć dostateczne ku temu przyczyny prawne.

§ 24. Skoro wyrok zapadnie, niezwłócznie wydaje się zeń wierzycielowi, na właściwym papierze herbowym, urzędowy wypis.

§ 25. Stosownie do tego porządku Komissya Likwidacyyna rozbiera prawność: 1) wypłat należnych z dóbr skonfiskowanych osobom prywatnym, różnym władzom i zakładom; 2) praw władania służących byłemu tych dóbr właścicielowi; 3) jego pretensyy kredytowych do różnych osób i zakładów.

§ 26. Pretensye kredytowe byłego właściciela dóbr skonfiskowanych do różnych osób i zakładów, uznane za słuszne przez Komissyą likwidacyyną, przesyłają się do Izby skarbowey, która pod własnym dozorem porucza pilność i dochodzenie ich, gdzie należy, Gubernijalnemu Strapczemu spraw skarbowych. Tymże sposobem postępuje Komissya Likwidacyyna względem pozyskania dochodów, które należały byłemu właścicielowi, na mocy jego praw władania, uznanych przez Komissyą.

§ 27. Jeżeli pretensya kredytowa byłego właściciela będzie uznaną za niemającą prawney zasady, Komissya likwidacyyna stanowi o tém wyrok, z wyjaśnieniem dostatecznych przyczyn takiego zdania.

III. *O szacowaniu dóbr skonfiskowanych i wyliczeniu dochodu z praw władania, służących byłemu tych dóbr właścicielowi.*

§ 28. W ciągu rozbioru długow, Komissya Likwidacyyna sporządza: 1) oszacowanie dóbr skonfiskowanych; 2) wyliczenie dochodu z praw władania byłego właściciela tych dóbr.

§ 29. Do oszacowania dóbr skonfiskowanych powinny wchodzić: 1) cena dóbr osiadłych ze wszystkiemi zaprowadzeniami, podług szacunku bankowego, z naddatkiem do niey po pięćdziesiąt rubli na każdą duszę rewizyyną, takim sposobem, jakim mu na podobną summę wydaje się z zakładow kredytowych świadectwo, mające się składać na kaucyą w umowach ze skarbem. Zresztą, z uwagi na wartość dóbr, Kommissya Likwidacyyna może podwyższyć ich taxę, nie przechodząc wszakże cen, przepisanych prawem do pobierania poszlin od praw przedażnych; 2) cena domow i innych zakładow w miastach, podług szacunku taxatorów przysięgłych; 3) cena ziem nieosiadłych podług ustaw o pobieraniu poszlin od praw przedażnych. Jeżeli zaś w którey Gubernii cena ta nie jest oznaczona, tedy trzymać się cen naybliższey od tych ziem gubernii; 4) cena nienależącego do dóbr osiadłych ruchomego majątku, tudzież znaydujących się w powiecie zakładow, oddzielnie od dóbr osiadłych, podług oszacowania samey Komissyi, przez środki podług jey u-

wagi wybrane; 5) kapitały pieniężne, które należały do byłego właściciela. Jeżeliby które z nich znaydowały się w wiedzy zakładów kredytowych Państwa, w kassach zachowawczych rad opiekuńczych albo w Izbach Powszechney Opieki, wszystkie te władze obowiązane są wydać je pod rozporządzenie skarbu, za złożonemi przezeń na te depozyta biletami, chociażby na nich nie było blankietowych nadpisów, jeżeli tylko przedstawiony będzie wyrok Kommissyi Konfiskacyyney Gubernialney, przeznaczający konfiskatę całego majątku tey osoby, na którey imie bilety są pisane; 6) obligacye Kommissyi umorzenia długów, które należały do byłego właściciela, powinna też Kommissya przenieść na imię Skarbu Państwa, po objawieniu jey wyroku Gubernialney Kommissyi Konfiskacyyney, takiego, jak wyrażono w punkcie poprzedzającym; Skarb zaś Państwa sprzedaje te obligacye przez Maklera Dworu, i otrzymaną summę przyłącza do dalszego majątku, byłego właściciela; 7) pretensye jego kredytowe do różnych osób i zakładów, podane do uzyskania.

§ 30. Dochody z praw władania byłego właściciela dóbr skonfiskowanych, wyliczają się podług aktow prawnych, na których ustanowienie ich na rzecz jego było oparte.

IV. *O rachunku porównawczym czyli bilansie.*

§ 31. Po wypełnieniu wszystkiego, co wyżey wyrażono, Kommissya Likwidacyyna sporządza rachunek porównawczy, czyli bilans, w którym powinny być umieszczone: I. Summa pretensyy do byłego właściciela, jakoto: 1) ilość wszystkich jego długow, tak w kapitałach, jako i w procentach, z zapisaniem wypłaty każdego długu; 2) na teyże zasadzie ilość wszystkich poszukiwań skarbowych; 3) ilość wypłat, należnych z dóbr jego skonfiskowanych osobom prywatnym, władzom i zakładom.— *Uwaga* w każdym z tych artykułów należy oddzielić pretensye i wypłaty niesporne od spornych, o które rzecz jeszcze się toczy w sądownictwach. II. Summa jego majątku, jako to: 1) oszacowanie całego majątku ruchomego i nieruchomego; 2) ilość kapitałów pieniężnych; 3) ilość dochodu z praw władania; 4) ilość pieniężna pretensyy kredytowych byłego właściciela do różnych osób i zakładów. *Uwaga*. W każdym z dwóch ostatnich artykułów należy oddzielić dochody, wypłaty i pretensye niesporne od spornych, których rozbior jeszcze się toczy w sądownictwach. Przytém tak o jednych, jak o drugich, należy wyrazić, czy jest nadzieja otrzymania ich lub nie. III. Stosunek summy pretensyy do summy majątku.

§ 32. Po sporządzeniu takiego rachunku porównawczego, Kommissya Likwidacyyna przedstawia go razem z ostateczném szczegółowém doniesieniem o wszystkich swoich rozporządzeniach i postanowieniach względem likwidacyi długów każdego z byłych właścicieli dóbr skonfiskowanych, Rządzącemu Senatowi.

§ 33. Rządzący Senat, rozpatrzywszy ostateczne doniesienie Kommissyy, i zrobiwszy podług niego swoje postanowienie, zasięga zdania Ministra Skarbu: czy można dobra skonfiskowane zostawić w skarbie, przyymując wypłatę wszystkich długów przyznanych, czyli też obrócić te dobra na zaspokojenie leżących na nich ciężarów, zupełnie, tak, jak gdyby właściciel ich zbankrutował, oswobadzając przeto skarb od wszelkiey odpowiedzialności we względzie tych ciężarów.

§ 34. Po otrzymaniu zdania Ministra, Rządzący Senat wespół z nim robi postanowienie i przedstawia je do potwierdzenia Cesarzowi Jegomości.

§ 35. Skoro nastąpi Nay wyższe zatwierdzenie, postanowienie to powinno być natychmiast wykonane. A nim to nastąpi, od czasu odkrycia Kommissyi wstrzymują się wypłaty tak kapitałów, jako też i procentow za długi prywatne, chociażby w tym przeciągu i termina przypadały; długi zaś do Banku Pożyczkowego, Rad Opiekuńczych i Izb Powszechney Opieki powinny być płacone bez przerwy, podług zasad istniejących postanowień.

§ 36. A zatém, jeśliby te opłaty na termin nie były wniesione, tedy dobra skonfiskowane powinny być przedane, dla wypłaty wspomnionym zakładom kredytowym, stosownie do ogólnych prawideł, chociażby tym czasem likwidacya długow jeszcze nie była dokonana; i w tym razie działania jey trwają tylko względnie do reszty otrzymaney z przedaży dóbr summy, pozostałey od zaspokojenia zakładów kredytowych.

§ 37. Skarbowe zaległości wszelkiego rodzaju i uzyskania pobierają się z dóbr skonfiskowanych bez żadney zwłoki, podług praw istniejących; a na przypadek sprzedaży dóbr, powinno być zrobione na to osobne postanowienie.

§ 38. Jeżeli po całkowitém zaspokojeniu długów, pozostała jaka część majątku, przeznaczonego na ich opłatę, ta wchodzi do Skarbu Państwa.

V. *O dobrach zostających pod sporem.*

§ 39. Jeżeli do czasu konfiskaty dóbr rozpoczęty został w sądownictwie process o prawo własności nad témi dobrami, tedy rozporządzenie o zaspokojeniu z nich wszelkiego długu byłego właściciela nie pierwey przyprowadza się do skutku, podług wyżey wyrażonych prawideł, aż wtedy dopiero, kiedy po ostateczném rozstrzygnięciu sporu, dobra te porządkiem sądowym przyznane będą dla Skarbu.

§ 40. Jeżeli były właściciel dóbr skonfiskowanych rozpoczął w jakiém sądownictwie sprawę o prawo własności na dobra, zostające w obcém władaniu, i jeżeli ostatecznie poszukiwanie takowe zostanie przez sądownictwa uznane za sprawiedliwe, tedy przysądzone tym sposobem dobra, idą na skarb; ciężące zaś na nich długi i poszukiwania zaspakajają się tym samym porządkiem, jak i z dóbr niespornych, uległych konfiskacie. Sprawy wymienione tak w ninieyszym, jako też i w 39 § powinny bydź rozbierane bez zachowania zwykłey kolei. (*T. P.*)

Warszawa d. 17 września.

Nakoniec po tak długiém oczekiwaniu, po kilkokrotném odkładaniu, puszczenie się balonem przez JPannę *Elizę Garnerin* wczoray dopełnioném zostało. Rano jeszcze nie była pewna pogoda i do południa wiatr wzmagał się czasami, lecz od godziny 12 zupełnie się wypogodziło i powietrze było spokoyne. Już o godzinie 2giey mieszkańcy *Warszawy* wszelkich klass zaczęli napełniać przyległe ogrodowi i dziedzińcowi Saskiemu ulice, zaś około godziny 3ciey mieysca płatne w ogrodzie, w nowo urządzonym amfiteatrze, prawie wszystkie zostały zajęte; prócz amfiteatru, za mnieyszą opłatą, widzowie napełniali znaczną część ogrodu. JO. Xiężna Jeymość Warszawska i znakomite Damy, obecne w stolicy, zajęły ozdobnie urządzone mieysce. Wszystkich osób, które weszły do ogrodu za biletami, było 3700. Na kilka minut przed piątą, JPanna *Garnerin* wsiadła w kosz, ozdobiony kwiatami; przywiązanie spadochronu do balonu trwało krótko, a balon już od południa był gazem napełniony. Rodzice żeglarki napowietrzney znaydowali się przy niey; pożegnała obecnych, i bynaymniey niestrwożona, dała znak odjęcia sznurów, utrzymujących balon, co dopełnioném zostało o minucie 58mey przed godziną piątą. Natychmiast balon wzniósł się ku ulicy Mazowieckiey i nad Nowym Światem. Publiczność będąca tak w ogrodzie jako też na ulicach, a nawet i na dachach, oklaskami i okrzykami okazała zadowolenie, a bardzo wiele osób na ten nadzwyczayny widok trwoga przejęła. Przez 70 sekund Aeroporystka unosiła się w powietrzu, naywięcey zgadza się, że balon wzniósł się z nią o 1000 łokci. Tu ukazał się pierwszy dla *Warszawy*, a dotąd rzadki jeszcze w świecie widok, spuszczenia się spod obłoków żywey osoby. Panna *Garnerin*, będąc nad mieyscem, w którém Nowy-Swiat przedziela drogę Jerozolimską, oddzieliła od balonu spadochron, który się natychmiast rozwinął; w polocie ku ziemi kosz nieco się przechylił, a na taki widok, ile wszyscy patrzący przerażeni zostali, łatwo można wyobrazić! Kosz spuścił się na mieysce przed pałacem Dyrekcyi Dróg i Mostów (to mieysce jest

zasadzone gęsto drzewami), spadnięcie tu kosza było nieszczęśliwém! gałęź przedarła się przez kosz, gdy z siłą opadał, i strzaskała lewą rękę Panny *Garnerin*! W teyże chwili przybiegł konno Vice-Prezydent Miasta, a natychmiast, zbliżywszy się do będącego już na ziemi kosza, znalazł Pannę *Garnerin* zemdloną; za odzyskaniem przytomności, rzekła, iż czuje, że ręka jey jest złamaną; lud się ze wszystkich stron zgromadził, zaniesiono ją w tymże koszu balonowym do bliskiego lazaretu w domu *Jasińskich*, gdzie starownie została opatrzoną. Balon po oddzieleniu go od spadochronu, uniósł się nagle i połączył się z obłokami, poźniey spadł we wsi *Siekierki*, zkąd wzięty został przez huzarów i zabezpieczony przez ich Dowódcę.

— *Dnia 18* —

J. X. Mość Feldmarszałek, w towarzystwie Hrabiego *de Witte*, raczył odwiedzić Pannę *Garnerin*, pytał się troskliwie o stan jey zdrowia i o szczegółach nieszczęśliwego przypadku. Dostrzegłszy zaś na ramieniu ręki złamaney dawną i szeroką bliznę, chciał wiedzieć jey przyczynę. Oyciec Panny *Garnerin*, czyniąc zadość woli J. X. Mości, rzekł: „iż w czasie pożaru domu, w którym z całą familią przemieszkiwał, gdy zdawało się, że wszyscy już ocaleni byli, mała Eliza *Garnerin*, zaledwie lat 11 licząca, wykrzyknąwszy: *brata mego nie ma*, rzuciła się pomiędzy przerażające kłęby ognia i dymu. Wkrótce uyrzano ją, unoszącą na ręku brata i osłaniającą go suknią od uszkodzenia. Opatrzność, chcąc zapewne czyn tak nadzwyczayney odwagi odznaczyć, ocalając śmiałą dziewczynkę; dopuściła, iż na lewém ramieniu, gdzie naywięcey suknia paliła się, szeroka pozostała rana."— Chłopczyk, którego Panna *Garnerin* ocaliła, liczy teraz niespełna lat 30; umiał on sobie już przez męztwo i zdolności swoje zasłużyć na stopień Kapitana artylleryi w woysku Francuzkiém. Przy oblężeniu *Algieru* ze swemi pontonierami, którym przywodził wśród naystrasznieyszego ognia, znacznie się przyczynił do szybkiego wylądowania. Usposobienie jego i zasługi były powodem. iż mu po dwa kroć ofiarowane było professorstwo w szkole politechniczney Paryzkiey, w którey czerpał nauki. (*G.W.*)

— *Dnia 19* —

Rząd Rzeczypospolitey Krakowskiey usiłuje to miasto do porządku przywieśdź. Prace około restauracyi zamku daley postępują. Słychać, iż brama floryańska, tak w dziejach sławna, także będzie zrestaurowaną. Ten gmach do ozdób i pamiątek kraju należyć będzie. (*G.C.*)

PRUSSY.

Berlin d. 8 września.

J. K. Wysokość Xiążę Następca tronu, powrócił wczoray ze *Sztetynu*.

Dnia 25 z. m. do obozu w bliskości *Teltow* przybyło 24 batalliony liniowey piechoty i landwerów, pod dowództwem Xięcia *Wilhelma* Pruskiego, dla odbycia manewrów jesiennych, a dnia 31go 7 pułków kawaleryi. Prócz wielu wyższych oficerów przybyli: Minister woyny Jenerał *Hacke* i Cesarsko-Rossyyscy Jenerałowie Majorowie *Anrep* z *Magdeburga*, i *Mollersdorf* ze Szlązka.

Inżynierowie Hollenderscy, trudniący się założeniem kolei żelaznych z *Amsterdamu* do Kolonii ukończyli swe prace w okolicy *Amersvort*, i teraz znaydują się w bliskości *Barnewelt*.

— *Dnia 11* —

Gazeta Pruska Stanu udzieliła nie dawno Królewską odprawę prowincyynego seymu Pruss właściwych. Pomiędzy 47 rezolucyami na wnioski stanów czytamy: 12) Nie możemy zezwolić na wniosek seymu, aby stosowna do mieysca liczba słuchaczy miała przystęp do obrad seymowych, ponieważ takie urządzenie, nawet pod ograniczeniami proponowanemi, nie jest właściwe dla instytucyy stanów prowincyynych, podług ich prawney konstytucyi. 22) Ponieważ wszystkie części prowincyi Pruss od wielu lat ciągle do Monarchii Pruskiey należały, i w tym czasie za dostateczne uznaném było ogłaszanie ustaw i rozporządzeń w Niemieckim języku, przeto tém mniey teraz skłonić się możemy do nakazania, aby ustawy i rozporządzenia ogłaszane były w języku Litewskim lub Polskim, ile że przez to samo połączenie i przez ulepszenie nauk szkolnych, umiejętność języka Niemieckiego coraz się bardziey rozszerza i ustala. Raczey dosyć będzie, aby w owych mieyscach, w których jednym lub drugim językiem mówią, i dokładna znajomość języka Niemieckiego powszechnie się nie rozszerzyła, władze gminne przy ogłaszaniu ustaw treść onych ustnie w języku mieyscowym powtarzały. 33) Z wniosku, dotyczącego się utworzenia wyższych szkół mieyskich, widzimy z upodobaniem, że nasze wierne stany poświęcają swoję uwagę rozwinięciu się wyższych nauk, i starają się je ze swojey strony wspierać. Lecz w ogólności musi przy tém pozostać, że instytuta tego rodzaju będą mogły bydź tylko kosztem gmin lub większych towarzystw, które takowych potrzebują, zakładane; przyczém we wszystkich przypadkach, gdzie w zachodzących potrzebach okaże się możność tworzenia takich instytutów, władze nasze, o ile bydź może, wspierać będą takie zakłady. (*G.W.*)

NIEMCY.

Monachium dnia 5 września.

Abbé de la Menais odjechał z naszego miasta. Ten sławny mąż przybył nie dawno z Rzymu, gdzie od Papieża dosyć ozięble przyjętym został. Jego pobyt i jego znajomości w Niemczech wpoiły mu wielki szacunek dla niemieckiey filozofii. (*G. C.*)

— *Dnia 7* —

Wyszedł tu na widok publiczny na 10 wielkich arkuszach plan kanału łączącego *Dunay* z rzeką *Men*. Plan ten jest nadzwyczay pięknie wypracowany. Kanał będzie przechodził od *Dunaju* pod *Kellheim* przez *Altmühl* i *Ottmaringerthal*, *Beilugreis*, *Neumarks*, *Nürnberg*, *Erlangen* i *Forchheim* aż do *Bamberg*, 16 mil długości. Koszta mają wynosić $8\frac{3}{4}$ milionow złotych; przygotowawcze prace już są rozpoczęte.

Zajęto się teraz wyprawą Grecką. Wkrótce (jak słychać) Rejencya Grecka ma bydź mianowaną i wyydzie odezwa względem tworzenia korpusu woyska, który tam zostanie posłany. W przeciągu dwóch miesięcy ma bydź przysposobiony do pochodu. Wyprawa ta jednak nie przyydzie tak prędko do skutku, jak sobie obiecywano. Nadesłane z Grecyi wiadomości nie są zaspokajające. Tę klassyczną ziemię pustoszy woyna domowa. Mówią powszechnie, że większa część Greków protestuje się przeciwko narzuconemu im Królowi *Otto*. (Z tém wszystkiém Deputacya do niego znayduje się w *Tryeście* na kwarantannie.) Przy anarchii, jaka tam panuje, muszą się znaydować stronnictwa, którym się nic nie podoba jak rabunki i bezrząd, a od nichto zapewne wyszła ta protestacya. W Bawaryi, prócz niektórych wyższych oficerów, jeszcze żadne woysko nie jest zawerbowane, lubo dosyć znayduje się ochotników. *Gazeta Würzburgska* twierdzi, iż żaden żołnierz nie może bydź zawerbowany i do Grecyi wysłany, bez obrażenia ustawy krajowey. Wszystkie dzienniki zgadzają się w tém zdaniu, utrzymując, że potrzeba zwołać Izby, aby powyższy zamiar przywieść do skutku. Ponieważ jednak dozwolone jest wywędrowanie, korpus przeto, z samych ochotników złożony, będzie mógł pod tym tytułem udać się na przeznaczone mieysce. (*G.W.*)

Frankfort nad M. dnia 8 Września.

Xiążę Elektor Heski odjechał d. 2 b. m. z Philippsruhe do Baden-Baden.

Podług listu z Karlsruhe, stolicy W. Xięztwa Badeńskiego, kameralny praktykant Mathy, wydawca gazety *der Zeitgeist*, został od urzędu oddalony.

— *Dnia 9* —

W Fulda rozwiązał się urząd municypalny z własney woli, dnia 7 t. m.

Tuteyszy dziennik donosi z innych pism publicznych, że podług listów z Freyburga, uniwersytet tamteyszy zamknięty został na czas nieograniczony.

Ciągle utrzymujący się wysoki kurs angiel-

DODATEK

Wilno dnia 16 Września v. s. 1832 roku.

skich i francuzkich papierów, nie zdziałał dotąd odpowiedniego wpływu na kursa papierów austryackich, owszem spadają one od kilku miesięcy, a mianowicie: 5cioprocentowe o 12 do 13 procentu, a 4procentowe o 23 do 24 procentu niżey pari: okoliczność ta naywyraźniey okazuje, iż bankierowie nie wierzą w prędkie rozwiązanie spraw politycznych, oraz, że na wypadek niepomyślnego obrotu rzeczy, obawiają się naywiększego spadania papierów austryackich.

Od brzegow Menu 9 września.

Seym związkowy w Frankforcie naradza się nad prawem przeciw przedrukowywaniu książek; prawo to ma bydź wkrótce ogłoszone. Mówią także, iż prawo względem druku prędzey będzie wygotowane, niż z początku zamierzono.— Projekt wniesiony ze strony Królestwa Hannowerskiego względem handlu Niemiec, przez wiele rządów poparty został, spodziewać się zatém należy prędkiego i pożądanego ułatwienia tych interessów.— *Powszechna Niemiecka Gazeta* wychodząca w Sztutgardzie i *Przyjaciel Ludu* wychodzący w Hildburghausen, redagowany przez Pana Meyer, mają bydź zakazane. (*G.C.*)

Austrya.

Lwów 9 września.

Onegday odprawiono w tuteyszym archikatedralnym kościele obrządku łacińskiego, w obecności wysokich C. K. krajowych władz woyskowych i cywilnych, wszystkich tuteyszych cechów i korporacyy, tudzież licznego zgromadzenia tuteyszych mieszkańców wszystkich klass, uroczyste nabożeństwo z odśpiewaniem *Te Deum*, na podziękowanie Bogu, za łaskawe wybawienie Jego Królewskiey Mości, młodszego Króla Węgierskiego i Następcy Tronu wszystkich C. K. dziedzicznych Państw Austryackich z niebezpieczeństwa, którém drogie J. K. Mości życie zagrożone było, wiadomym już zamachem, wymierzonym na świętą jego osobę.

Tego samego dnia gmina tuteyszych Izraelitów odprawiła w swojey synagodze z tego samego powodu, uroczyste dziękczynne nabożeństwo. (*G.W.*)

Norwegia.

Christiania dnia 31 sierpnia.

W tuteyszey Poranney gazecie, czytamy następujący artykuł:— Młodzi tak nazwani *Candidati artium* zebrali się wczoray w wieczór z pochodniami, dla przyjęcia Króla, powracającego z *Bogstadt*. Za jego przybyciem odśpiewano zrobioną na tę okoliczność pieśń, przy potróyném serdeczném wykrzyknieniu *hura!* i podano ją Królowi, który raczył wysiąść z pojazdu, i przemówić do witających go, jak następuje: „Bardzo jestem wzruszony, tym nowym dowodem dobrych chęci i przywiązania uczniów, za co serdeczne oświadczam wam podziękowanie, postępuycie z pilnością na drodze, na którą wstąpiliście, to zapewni wam szczęście, a mnie sprawi radość; proszę, abyście zachowali stale waszą wierność dla oyczyzny i Króla, i daję wam oycowskie błogosławieństwo.” Poczém z naywiększém uniesieniem powtarzano: *niech żyje nasz dobry Król*, który w Norwegskim języku odpowiedział: *Mange tak, mange tak, meine börn!* bardzo dziękuję, bardzo dziękuję, moje dzieci! nigdy wasze przyjęcie nie wyydzie mi z pamięci. (*G.W.*)

Włochy.

Rzym dnia 29 sierpnia.

Onegday w dzień po uroczystości S. *Ludwika*, tuteyszy Francuzki Poseł Hr. *St. Aulaire* odjechał do *Neapolu*, gdzie z swą familią aż do połowy września bawić zamyśla. Zgromadzenie Kardynałów w d. 25 b. m. w kościele S. *Ludwika* było świetnieyszém, niż niegdyś; a ponieważ 23 kościelnych Xiążąt znaydowało się, więc prawie wszyscy w *Rzymie* mieszkający Kardynałowie. Papież *Grzegorz XVI*, sam przybył d. 25 do kościoła S. *Ludwika* i oświadczył przyymującemu go Francuzkiemu Posłowi; — „Przyszedłem, by okazać dobre porozumienie, panujące między obódwoma narodami, i by udowodnić me przywiązanie do Francyi, do WPana osoby i do J. K. Mości.”

Rossyyskie Poselstwo ma zakupić pałac *Hieronima Bonapartego*, byłego Króla Westfalskiego, za 80,000 Rzymskich talarów i zamienić go na pałac Poselstwa.

Neapol dnia 2 września.

Badacze natury, którzy od 14 dni rozważają zjawiska przez *Wezuwisz* przedstawiane, zdziwieni i zarazem przestraszeni są próżnią wewnątrz wulkanu, jaką wyrzucenie ogromney massy lawy, popiołów i kamieni zrządzić musiało. Obawiają się, aby ta podziemna próżnia przez mocne wstrząśnienie ziemi, przez zapadnięcie się nie pochłonęła okolicznych prowincyy. *Portici*, *Torre del Greca* i pobliskie miasteczka, lękają się już losu *Herculanum*, i mieszkańcy szukają bezpieczeństwa w oddalonych mieyscach. (*G. W.*)

Francya.

Paryż dnia 1 września.

Teatr Wodewillowy ma dać jedno przedstawienie na korzyść wydawcy *Corsaire* dla zapłacenia nałożoney na niego przez sąd kary pieniężney.

Zdarzają się tu w *Paryżu* od kilku tygodni bardzo często zabóystwa. W kanale przed bramą ś. *Antoniego* znaleziono utopionych 6 nowonarodzonych dzieci. Wczoray rano wyciągniono ciało jedney damy, która onegday wyszła dla zapłacenia 500 franków długu. Nareszcie znaleziono pięknie ubranego eleganta, dwa razy nożem pchniętego, nurzającego się we krwi.

Przed niedawnym czasem ogłoszona śmierć syna Lucyana Bonapartego, nastąpiła już roku 1827. Jego ciało zostało niedawno z wyspy *Spezzia* do *Nawarynu* przewiezione, a to dało powód do mylnego doniesienia, jakoby w tych czasach umarł.

Listy z *Bayonny* donoszą o przybyciu z *Madrytu* do *Bordeaux* kilku wyższych urzędników policyynych.

Onegday jeden piekarz został skazany na zapłacenie 5 franków kary, za sprzedawanie chleba, który nie trzymał przepisaney wagi. Sąd policyi poprawczey zrobił przy tey okoliczności uwagę, że prawa nie dosyć są ostre na podobne fałszerstwa.

Dowiadujemy się, że wychodcy Portugalscy w *Bajonnie* wybierają się do armii *Don Pedra*, odebrali już od jego ajentów pieniądze na podróż.

Z *Oran* piszą pod dniem 6 sierpnia: Jenerał *Boyer*, uwiadomiony od Admirała *Rosamel*, o zamysłach byłego Deja Algierskiego, znosił się z dowódzcą eskadry naszey względem środków do ich zniweczenia. Tym celem krąży także bryg *la Surprise*.

Dziennik *Constitutionnel* pisze: „Xiążę *Modeny* uorganizował korpus ochotników, i równie, jak rząd Papiezki, podzielił go na dekurye i centurye. Cztery kompanie tego korpusu posłano do lasu *Campo Gilliano*, gdzie miał się schronić oddział zbroynych powstańców. Sto ludzi strzeże wyyścia z niego od strony *Ficame*, *Siecha*, a główna siła ściga powstańców wewnątrz lasu.

Onegday znowu St. Symoniści udali się do rogatek blisko swego mieszkania, i w kilku winiarniach pili z będącemi tam robotnikami

— *Dnia 5* —

Xiężna *Broganza* i Królowa *Donna Ma-*

ryo odwiedziły onegday rodzinę Królewską w *Neuilly*

Dnia 1 w wieczór Król Jmć udzielił posłuchanie Królewsko-Wirtemberskiemu Posłowi w *Neuilly*.

Dnia 2 o godzinie 8mey w wieczór, wysłano gońca z *Neuilly* do *Bruxelli*.

Minister spraw wewnętrznych *Montalivet*, z powodu cierpień pedogrycznych przez kilka dni uchylić się musi od interessów.

Hrabia *Flahault* powrócił wczoray w swéy missyi z *Londynu*. Dziennik *Globe* powtarza, że Hrabia *Flahault* tylko w interesach familiynych udawał się do Anglii, co nie zdaje się potwierdzać, gdyż, jak w *Londynie* z Hrabią *Funchal* i Lordem *Palmerston*, tak za swoim powrotem do *Paryża* z P. *Argout* i Lordem *Granville*, odbył długie narady.

— Dnia 6 —

W Xięztwie *Parmy*, równie jak w *Modenie* i *Romagna*, garnizony będą zmienione i powiększey części zastąpione przez landwery.

Gazette de France oświadcza się za upoważnioną do zapewnienia, że proklamacya przed niedawnym czasem w imieniu *Larochejacquelin* ogłoszona, ani jest jego tworem, ani nawet za jego wiadomością wyszła. Znayduje się on tey chwili w Anglii, i wszelkie zamachy w Wandei są mu zupełnie obce: wszelkie bowiem zamiary woyny domowey wyraźnie potępia.

Courier Français, zawiera list jednego wyborcy, 10go tuteyszego cyrkułu, w którym tenże utrzymuje, że wielki pieczętarz, Pan *Barthe*, przeciw wszelkiemu prawu, został przez podsunięcie umieszczony na liście wyborców tego cyrkułu, w którym ani jedney centymy podatku nie opłaca. *(G.W.)*

Król wyznaczył ze swey prywatney kassy 1,000 fran. na pierwsze potrzeby dla nieszczęśliwych mieszkańców ulicy Marja Stuart, którzy przez pożar swe majątki potracili. *(G. C.)*

Anglia.

Londyn dnia 4 września.

Onegday w wieczór w bliskości szpitala cholerycznych widziano mnóstwo ludu z małą trumną, w niey znaydował się czteroletni chłopiec bez głowy, którą nierozsądnym sposobem użyli do anatomicznych doświadczeń. Pospólstwo utrzymywało, że żywemu głowę ucięto, i na dowód trumnę z ciałem jego obnosiło. Motłoch ten powiększywszy się znacznie, powyższy szpital zburzył zupełnie, tak, iż mury niepozostały, wyprowadziwszy poprzednio chorych, z których wiele na drodze pomarło. Wóz kosztowny i wygodny do przewozu cholerycznych, spalono na ulicy; gdy z drugim to samo zabierano się zrobić, nadeszła policya z woyskiem i ujęła kilku przywódźców, a reszta się rozbiegła do domów.— Rodzice tego chłopca umarli przed nim na cholerę, poczém go oddano do szpitala cholerycznych. Dziad, widząc wnuka jeszcze mało słabym, zrobił przygotowanie; aby go wziąć do domu. Lecz gdy słabego w szpitalu zażądał, oświadczono mu, że już nie żyje. Wtedy udał się ów starzec na cmentarz, a wykopawszy jego trupa, znalazł go bez głowy, co utwierdziło fałszywe mniemanie pospólstwa. Zdarzenie to ma bydź sądownie rozpoznane.

Żniwa w północnych prowincyach nie bardzo są obfite; niepogodny czas zrządził wiele szkody.

— Dnia 5 —

Stan zdrowia Xiężney Gloucester zaczyna wzniecać obawę.

— Dnia 6 —

Amerykański *Dziennik żelazney kolei* donosi, że amerykańska kompania zamierza okrętom otworzyć drogę przez cieśninę Panamy. „Przez to, pisze wspomniony dziennik, oszczędzanoby podróż 1000 morskich mil około przylądka Horn, i handlowi z Peru, Chili, wszystkiemi zachodniemi krajami nadbrzeżnemi Ameryki i wszystkiemi wyspami południowego Oceanu, otworzonoby krótką i bezpieczną drogę.

— Dnia 7 —

Pan G. W. Soltau został uznany belgiyskim Konsulem w Plymouth.

Król przybył onegday z Windsor do pałacu St. James w towarzystwie pułkownika Bowater, gdzie był przyjęty od Xięcia Kumberland.— J. K. M. udzielił prywatne posłuchanie vice-hrabiemu Palmerston, hrabiemu Albermale i margrabiemu Wellesley. Poseł hiszpański wręczył Królowi list swego Monarchy.

Depesze, które P. St. André z Petersburga przywiózł, wypadły, jak się zdaje, zupełnie podług życzenia i z wielkiém zadowoleniem naszego ministeryum. *(G. C.)*

Pan *Ludolf*, prywatny sekretarz Pana *Stockmar*, przybył z depeszami Króla belgiyskiego do P. *Vandeveyer*.

We wtorek odbywały się narady Konferencyi względem Belgii.

Podług zebranych przez P. *Rotschild* wiadomości, wykopano roku przeszłego w górach Amerykańskich złota za 500,000 funtów szterlin.

Wiadomości z *Birmingham* co do stanu okręgu fabrycznego są bardzo zasmucające. Żelazo, które fabrykę samą kosztowało 4 funty szter. beczka, za które w lepszych czasach 6 funtów szterl. nie było za drogo, sprzedaje się za półtrzecia funtów szter. Tysiące ludzi, którzy dawniey wygodne życie prowadzili, stali się ciężarem dla swych parafiy.

Dziennik *Standard* donosi, że okręt *Ganges* przywiózł z Indyy za 60,000 funtów szterl. srebra; trzeba się cieszyć, mówi on, że przecie zwrót tego drogiego metalu trwa ciągle z Indyy i Chin, czego dawniey nigdy nie bywało.

Pierwszy transport panien przybył do *Vandiemensland*, 25 z nich odebrały od gubernatora rozkaz weyść w związki małżeńskie, z czém się nie długo ociągał. Będzie to nowy rodzay obowiązków, gubernatorów *Koloniy*.

Gazeta *Sun* wyraża: „Dotychczas nie powiodło się jeszcze margrabiemu *Palmella* znaleźć oficera, mającego dostateczne doświadczenie i sławę, któryby chciał objąć naczelne dowództwo woyska *Don Pedra*. Teraz rozpoczął układy w tey mierze z pewnym znakomitym Francuzem, co wstrzymuje wyjazd wspomnionego margrabiego do *Oporto*; szczególniey jednak przedłużony pobyt jego w Anglii, przypisać należy chorobie jego. Nie dawno znowu kilku oficerów Angielskich przyjęło służbę w woysku *Don Pedra*." *(G. W.)*

Rzeczy Niderlandzkie.

Haga dnia 6 września.

Nadzieja przyjacielskiego układu coraz bardziey znika. Belgia żąda koniecznie wolney żeglugi na *Skaldzie*, na którą Hollandya zezwolić nie może. Spodziewamy się jednak odebrać następnym statkiem parowym nową uchwałę konferencyi.

— Dnia 7 —

Przy pożegnalném posłuchaniu, które miał były tu Poseł Pruski Hrabia *Waldburg-Trugsess*, otrzymał tenże od Króla Jmci tabakierę złotą z portretem Królewskim, brylantami wysadzaną. Nowy Pruski Poseł, Hr. *Maltzan*, wkrótce po swojem przybyciu, złożył przy posłuchaniu listy wierzytelne.

— Dnia 8 —

Gazeta *Amsterdamer Handelsblatt* zawiera prywatne pismo z *Hagi* daty 7 b. m. „Wiadomości, które wczoray z *Londynu* odebraliśmy, zapewniają, że konferencya nic dotąd nie mogła uradzić, nie odebrawszy oczekiwaney gabinetu Bruxelskiego odpowiedzi, która jednak, wnosząc z postępowania Pana *Vandeveyer*, nie przyczyni się bynaymniey do ułatwienia układu względem żeglugi na *Skaldzie*. *(G.W)*.

DODATEK DRUGI

Wilno dnia 16 Września v. s. 1832 roku.

OGŁOSZENIA.

1 Roku 1832 września 2go dnia w Żurnale Wileńskiego Gubernialnego Rządu zapisano: Słuchali: przełożenia P. Zarządzającego Gubernią, pod 29 zeszłego sierpnia z Nrem 17,447, przez które nie widząc Jaśnie Wielmożny Zarządzający Guberniją żadnego skutku w ogłoszoney po tuteyszey Gubernii subskrybcyi na wzniesienie pomnika w Kazaniu, nieśmiertelnemu Poecie Rossyyskiemu Rzeczywistemu Radcy Taynemu Gabryelowi Romanowiczowi Dierżawinowi, gdyż prócz przysłanych 100 rubli assygn. przez Rządcę Kancellaryi Jaśnie Oświeconego Xięcia Pana Wileńskiego Woiennego Gubernatora, żadnych więcey pieniędzy nie otrzymano; poleca temu Rządowi ponowić znowu po wszystkich mieyscach wezwania do uczęstnictwa w tey subskrybcyi; z papierow zaś okazało się, że przełożenie byłego Wice-Gubernatora (teraz w obowiązku Gubernatora Cywilnego) pod 15tym kwietnia tegoż roku z Nrem 8,052, z załączeniem przedpisania P. Ministra Spraw Wewnętrznych, względem ogłoszenia subskrybcyi na wzniesienie pomnika dla członka honorowego towarzystwa Kazańskiego miłośnikow literatury oyczystey Rzeczywistego Radcy Taynego *Dierżawina*; Rząd ten dla opublikowania po wszystkich mieyscach przedpisania P. Ministra Spraw Wewnętrznych i otworzenia Naywyżey dozwoloney subskrybcyi dobrowolnych ofiar na wzniesienie wyżey wspomnionego pomnika, wszystkim tuteyszey Gubernii Mieyskim i Ziemskim Policyom, Policmeystrom, Horodniczym i Sprawnikom Ziemskim 29 kwietnia posłał Ukazy i wydrukował o tém w Gazecie Litewskiego Kuryera; Rozkazali: dla wypełnienia teraznieyszego przełożenia P. Sprawującego obowiązki Cywilnego Gubernatora i Kawalera, względem ponowienia po wszystkich mieyscach wezwania do uczęstnictwa w subskrybcyi ofiar dobrowolnych na wystawienie pomnika Członkowi Kazańskiego Towarzystwa Przyjaciół literatury oyczystey zmarłego Rzeczywistego Radcy Taynego *Dierżawina*, wszystkim tuteyszey Gubernii Mieyskim i Ziemskim Policyom, Policmeystrom, Horodniczym i Sprawnikom Ziemskim, posłać ponawiające Ukazy i wydrukować o tém w Gazecie Kuryera Litewskiego, do którey wydawcy P. Marcinowskiego przesłać jeden exemplarz kopii tego artykułu Dziennika, a drugą takąż do dzieł P. Naczelnika Gubernii i Kawalera. Autentyk za podpisem PP. Zasiadających i poświadczeniem Sekretarza.

Zgodno Exekutor Kamocki.
Zgadzał Pomocnik stołu Nowohoński.

(1142)

---

1 *Przepisy względem posyłania przez pocztę posyłek — Ogłasza się z polecenia Rządu Gubernialnego Wileńskiego.*

Podług Naywyżey potwierdzonego w dniu 8 marca 1832 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, Główny Rząd Pocztowey Zwierzchności ogłasza, iż w Naywyżey utwierdzonym d. 22 października 1830 roku postanowieniu o urządzeniu pocztowey części, co do przesyłania pocztą posyłek, ustanowione są prawidła następujące:

W § 6 „W przyymowaniu i wydawaniu posyłek postrzegać, ażeby do nich nie było wkładanych pieniędzy, listow, płynow, prochu lub innych palnych istot, których posyłanie pocztą jest zabronione."

W § 7 „Posyłek przy przyjęciu nie odkrywać inaczey, jak tylko w zdarzeniu podeyrzenia względem włożenia podobnych rzeczy."

W § 9 „Jeżeli przy obeyrzeniu posyłki okażą się pieniądze, wtedy je konfiskować i postąpić na osnowie § 4 tego Postanowienia, (4tą część obrócić na rzecz tego, co odkryje, a trzy części do Skarbu), a jeżeli znaydą się listy, wtedy za nie uzyskać po jednym rublu od zołotnika, czyli po trzy ruble od łota, na rzecz Skarbu, a jeżeli odbierający od ich zapłacenia uchylać się będzie, wtedy uzyskanie uskutecznić od tego, kto posyłał."

W § 10 „Jeżeli okażą się w posyłce płyny, proch lub inne palne istoty, posyłanie których przez pocztę jest zabronione; wtedy je także konfiskować z uzyskaniem przy tém po trzy ruble od łota od całey wagi posyłki na rzecz Skarbu, i nadto posyłający obowiązany będzie zapłacić podług Sądu wszystkie straty za zrządzone szkody w posyłkach innych osób, jeżeli to nastąpi.

Zgodno Naczelnik Stołu Łosiew.
Zgodno Exekutor Kamocki.
Zgadzał Powytczyk Nowohoński. (1141)

---

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Z powodu nie jawienia się na przeznaczone terminy do targow w Wileńskiey Skarbowey Izbie na oddanie przez podrad dostawy szklanych i glinianych naczyń dla Wileńskiey Skarbowey Apteki, przeznaczono nowe terminy 21 następującego października i przez trzy dni po nim przetarg, a zatém życzący podjąć się takowey dostawy zechcą przybydź na te targi w przeznaczonych terminach do Wileńskiey Skarbowey Izby z pewnemi ewikcyami. Września 12 dnia 1832 r.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Jamont.
Za Naczelnika Stołu Jan Mickiewicz.

(1143)

Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki niniejszém ogłasza, iż w niey przedawać się będzie przez aukcyą z publicznego targu, oddany na ewikcyą i przeterminowany murowany dom ze wszelkiemi attynencyami Wileńskiego Żyda Zelmana Sakiera położony w mieście Wilnie na Żmudzkiey ulicy pod Nrem 337, do czego naznaczono terminy 1szy 20go września, 2gi 10 i 3ci ostateczny 12 grudnia teraznieyszego 1832 roku; życzący kupić dom ten zechcą przybydź do Magistratury Powszechney Opieki w czasie posiedzeń, gdzie mogą widzieć inwentarz z oceną domu i formę przedażnego prawa. Dnia 9 września 1832 roku.

Непременный Членъ Петръ Клейстъ.
Sekretarz Jan Solimani. (1145)

1 Mińska Izba Powszechney Opieki niniejszem ogłasza, iż oddany na ewikcyą za uchybieniem terminu majątek Dziśnieńskiego Powiatu obywatela Adolfa Chomskiego, zawierający we wsiach Koczanach 22, i Hrazach 15 w ogóle 37 męzkiey płci dusz, ze wszystkiemi wygodnościami, gruntami, i folwarkiem przynoszące roczney intraty 209 rubli srebrem, przeznaczono na publiczną przedaż za cztery miesiące od późnieyszego wydrukowania tego ogłoszenia w stołecznych Gazetach za niepłacenie na terminach procentow od pożyczonego na 24ro-letni termin kapitału assygnacyami 1850 rubli i srebrem 1480 rubli. Września 11 dnia 1832 roku.

Pełniący obowiązek dożywotniego Członka Radca Kollegialny i Kawaler Amenief.

Sekretarz W. Karabaczewski. (1149).

---

1 Od Mińskiey Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey na oddanie przez podrad dostawy na cały 1833 rok, począwszy od 1 stycznia, dla zostającego pod zawiadowstwem Izby łazaretu i szpitalu (w których się mieści chorych od 30 do 40, a ubogich do 50 ludzi) w Mieście Mińsku znaydujących się, wszystkich szpitalnych zapasow i materyałow, jako to: mąki żytniey, pszenney i owsianey, krup owsianych, gryczanych, i jęczmiennych, drożdży piwnych, mięsa wołowego, soli, kapusty kwaszoney, burakow kwaszonych, zieleniny świeżey, miodu patoki, słodu jęczmiennego, mięty ogrodowey, masła krowiego, oleju konopnego, oliwy, świec, słomy, wiennikow i mioteł, trunn drewnianych, płótna podszewkowego, i włosc ieńskiego, nici, tabaki, wódki, octu reńskiego i prostego, żurowin, cukru, sadła wieprzowego, papieru, galasu, i innych szpitalnych zapasow i materyałow, jakie tylko w rozchod w tych zakładach są używane, równie szpitalnego odzienia i bielizny, dla tych zakładow i dla powiatowych łazaretow, ile w ciągu roku zapotrzebić się może, przeznaczono targ 3, a przetarg 7 dnia następującego miesiąca listopada teraźnieyszego 1832 roku; że dla Mińskiego łazaretu i szpitalu przeznacza się w rozchod na wszystkie zapasy, materyały i drwa do 10,000 rubli na assygnaty; że takowa dostawa oddaną będzie w jedne ręce lub z rozdzieleniem, jak podradczykowie wygodniey dla siebie przyjąć zechcą; że ewikcya wymaga się do trzeciey części podradowey summy; i że podradczycy w przyymowaniu dostarczanego stosownie do kondycyy i kontraktu, przy zaliczeniu im należnych pieniędzy żadnego nie napotkają zatrudnienia; a zatém i zechcą życzący przybydź na wyżey wyrażone terminy do Mińskiey Izby Powszechney Opieki z prawnemi ewikcyami, w którey przy targu i przetargu objawione będą przybyłym kondycye i obrachunkowa wszystkich rekwizytow wiadomość.

Pełniący obowiązek dożywotniego członka Radzca Kollegialny i Kawaler Amenief.

Sekretarz W. Karabanewicz. (1148)

---

1 Mohilewska Izba Powszechney Opieki ogłasza, iż za uchybieniem terminu nieruchomy majątek obywatela Józefa Onufrego syna Sakowicza, położony Klimowieckiego Powiatu w folwarku Białym Kamieniu dworskich 4, we wsiach Dryszczewie 15 i Doroszkowie 25 w ogóle 44 męskiey płci dusz z należącą się ziemią i pańskiem zabudowaniem oceniony 7,500 rub. as., przeznaczono na przedaż w terminach 30 grudnia 1832, 2go i 5go stycznia 1833 roku, na które życzący i zechcą przybydź do tey Izby. Septembra 3go 1832 roku.

Assesor Hołyński.

Sekretarz M. Sofronowicz.

Kancellarzysta Ałtuchow. (1146)

---

1 W domie funduszowym Hrabiego Walickiego na edukacyę niedostatnich uczniów, na Bakszcie między domem Romera i Hausztejna pod Nrami 88 i 89 położonym, od 6go Michała teraźnieyszego roku, cały Apartament górny, porządnie utrzymany, z taflowemi posadzkami, do którego należą staynie i wozownie, a także składy, sklepy i t. d. słowem z całemi wygodami wypuszcza się w arendę, ktoby życzył ony nająć, zechce się zainformować w tymże domu u mieszkającego na dole gospodarza. 1832 septembra 6 dnia.

Dyrektor Radca Stanu i Kawaler Kajetan Krassowski. (1155)

---

1 Niżey podpisany zaniosłszy Oświadczenie — w Aktach Powiatowych Wileńskich na dniu 9 febr. tego 1832 roku, zapowiadam niniejszém stosownie do oświadczenia powyższego, iż *naprzód* żyd kupiec Wileński Hirsza Kacenelebougin dał mnie rubli srebr. 65, a wziął oblig na rubli srebr. 580 obiecując, iż przeleje oblig WW. Chylewskich, lecz tego nieuczynił; 2do: Szlomo Liberman z Wilna dał rubli srebr. 300 a wymógł oblig na rubli sr. 700, i assygnacyynych 4,000 — *potrzecie*: Michel kupiec Birżański dał towarami na rubli srebr. 60, a wziął na rubli srebr. 85 — *poczwarte*: Leyba Szmerkowicz dał gotówką rub. srebr. 50, a wziął oblig na rub. sr. 80 — *popiąte*: Abram Kuria kupiec Birżański za bardzo małą ilość danych pieniędzy otrzymał podstępnym sposobem obligi na rubli srebr. 630 i assygnac. 1,900, i przelew na oblig W. Onufrego Nowackiego na rubli srebr. 350 mnie wydany, o co mam z nim proceder w Sądzie Ptwym Wileń. — *poszóste*: W. Hipolit Sawicki Adwokat Sub. Upit. niepomny na prawo niedozwalające brać przelewów Adwokatom pod odsądzeniem od obowiązku, mając jakoby wzyskać od JWW. Bystramow należność moją do rubli srebr. 8,000, upatrzywszy porę podał mnie dokument do podpisania, przelewając na siebie summę mnie od Bystramów należną pretensyą na JWW. Turnofach, którą przedtém niebrawszy JW. Turnowa zakwitowałem i oblig na JW. Roppie Marszałku, który daleko pierwiey po opłaceniu całkowitém W. Prezydentowi Nowackiemu przelałem — a nadto tenże W. Sawicki zaaktykował oblig na rubli srebr. 4,500, którego ja nigdy niewydawałem — *Posiódme*: znayduje się u W. Expedytora Bugielskiego w Poniewieżu oblig na rubli srebr. 1,200, lecz o żaden podstęp W. Bugielskiego nie obwiniam, spodziewam się albowiem, iż za pierwszym widzeniem się zwróconym mnie zostanie — *Poósme*: ukończywszy całkiem rzecz z rzeczy nabycia ode mnie ziemi za trzema pra-

wami z W. Onufrym Nowackim Prezydentem, żądam od niego zwrótu obligów i dokumentow zawieranych między mną, moją żoną Pelagią z Kontrymów Szalkiewiczową a W. Nowackim, i onych z akt eliminowania, jako już przez nabycie folwarku Sost uspokojonych, niemniey zapewniam W. Nowackiego, że poszliny za kupno folwarku powyższego przez jego opłacone do zwrótu ode mnie należą — gdyż sam przy wyprzedaży folwarku opłacić obowiązałem się — *Podziewiąte*: z żalem przychodzi wyznać, iż szwagier móy W. Felix Wołłodko w mieyscu dawania rady i pomocy sam się znacznie do ruiny mojego funduszu przyczynił; o to: nabywając ode mnie na imie żony aktorstwo folwarku Sabanciszek wydali mnie oblig na rubli srebr. 4,000, na jakową summę 700 rubli wypłacili, resztę zaś zatrzymali u siebie, i korzystając z pory, kiedy ja osłabiony na zdrowiu potrzebowałem od nich pieniędzy, wówczas WW. Wołłodkowie zopowiedzieli, że jeśli wydam kwietacyą z wypłaty całey summy, będą mogli udzielić rubli srebr. 120: tym sposobem zmuszony nie mając znikąd pomocy, uczyniłem zadosyć żądaniu WW. Wołłodkom, zawsze będąc przekonanym, że drogą prawa zniszczą takowy podstęp— *Podziesiąte*: aby JWW. i WW. Opiekunowie Jan Hrabia Plater Prezydent Sądow Głch Witebskich i Felix Ciechanowiecki Marszałek Guberński Witebski, i W. Stefan Sawicki Porut. W. Rossyy. jako czynny Opiekun na celu niniejszego oświadczenia niewymawiali się, że po wyyściu z opieki natychmiast ich do obliczenia się, tak z majątków w Gubernii Wileńskiey, jako też z majątku Chodołowa w Gubernii Witebskiey exystującego niepowołałem zapowiadam, że z niemi, a mianowicie z W. Sawickim i z dalszemi Opiekunami processu nie zaniecham, i o roztratę funduszu dopominać się będę — Wyjaśniwszy zatém wszystkie podstępy, i krzywdy mnie domierzone ufny w słuszności, sprawiedliwości, i prawie na ten cel posługującém, nim o wszystko w jednoczasowey Sądowey rozprawie, upomnę się tém czasem wyżey wspomnione osoby naysolenniey manifestując — Zapowiadam, aby nikt w układy z wyrażonemi osobami niewchodził, i dokumentow nie nabywał, gdyż o wszystko porządkiem prawnym dochodzić będę referując się do zaniesionego powyższego oświadczenia, o tém przez Gazetę Kuryera Litewskiego zawiadamiam — Datt 1832 dnia 16 lutego.

Jan Szalkiewicz. (1154)

Sąd Podkomorski.

1 Jan Olechnowicz Sędzia Powiatowy Upitski i Kawaler, za rezolucyą Sądu Powiatowego Upitskiego 1832 roku augusta 2 dnia kontynując dzieło Podkomorskie w majętności Beynarowie w Powiecie Upitskim przez b. Podkomorzego Raczkowskiego rozpoczęte, na cel zebrania i wyświetlenia massy funduszu zeszłego Dionizego Gosztowta Assesora pod dział między jego potomstwo idącego: stosownie do remissy i uprzednich postanowień Podkomorzego nakazałem adcytacyą, wszystkich debitorow i kredytorów pomienionego Gosztowta, przenosząc razem na żądanie stron, kontynuacyą sprawy do miasta Sądowego Poniewieża na dzień trzeci 8bra idącego roku — Aby zaś wszelkie środki do uwiadomienia interesowanych osób zostały użytemi, to przez niniejszą awizacyą, wszystkich do kogo to należeć może, o postępie wymienioney sprawy zawiadamiam. Dano w Beynarowie 1832 roku septembra 7 d. Jan Olechnowicz Sędzia Upit. i Kawaler.

Regent Jan Jasieński.

(1150)

Sąd Dzielczo-Exdywizorski.

1 Za Remissą Ziemską 1830 augusta 16 dnia, Sąd Powiatowy Upitski rozpoczął czynność dzielczą między potomstwem zeszłego Antoniego Szalkiewicza i konkursową z jego tylko wierzycielami, naprzód w majątku Sostach czyli Sabańciszkach a następnie przeniosł onę do Miasta Sądowego Poniewieża; gdzie, przez rezolucyą 3go augusta roku idącego, nakazał wszystkim do sprawy wpływającym, tak kredytorom zeszłego Antoniego Szalkiewicza, jako też jego sukcessorom i tym którzy od syna jego Jana Szalkiewicza mają stopień nabyty, spełnić komportacyą w dniu 20 7bra przy aktach Powiatowego Upitskiego Sądu, wszelkich do tego interesu odnoszących się papierow, a cztero-niedzielną persystencyą i wolną nawzajem kommunikacyą, odłożył kontynuacyą sprawy z osobnego protokółu na sesiach poobiednich, do dnia 10 8bra roku idącego, i przez niniejszą awizacyą, wzywa wszystkich interesowanych do stanności oraz spiesznego objawienia stosunkow, gdyż na wszystkie zamilczane, ammissya stosownie do praw zapisaną będzie — Dano w Poniewieżu 1830 roku 7bra 4 dnia.

Jan Olechnowicz Sędzia Powiatowy Upit. i Kawaler.

Regent Jan Jasieński. (1150)

2 Od Wołyńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż oddany na ewikcyą w Wołyńskiey Skarbowey Izbie nieruchomy majątek Radcy Taynego Graffa Stanisława Worcela, zawierający 1,076 dusz włościan płci mężkiey, a mianowicie: Wołyńskiey gubernii, Rowieńskiego powiatu, w miasteczku Stepanie 744, i w należących do niego wsiach: Koroście 129, Złaznem 165, Wołoszje 30 i Zulnie 8 dusz, za nagromadzony na nim za pożyczką Grafa Worcella z Skarbowey Izby Edukacyyny dług, wzrosły do 40,083 rubli 26½ kopiejek srebrem, i 26,421 rub. 16½ kop. assygnacyami, przeznaczono wypuścić w arendę lub przedać na wieczność; zaczém życzący arendować lub kupić takowy majątek, zechcą przybydź do Wołyńskiey Skarbowey Izby dla targów z pewnemi ewikcyami, na terminie 12go grudnia teraźnieyszego 1832 roku.

Za Sowietnika S. Charczenków.
Sekretarz Kiryczenko. (1137)

2 Od Białorusko-Mohylewskiey Izby Skarbowey niniejszém ogłasza się, iż w niey z powodu doświadczoney nieakuratności w opłacaniu przez dzierżawców Bielickiego powiatu w miasteczku Homlu trunkowego odkupu, należących się zań pieniędzy, oddaje się z publicznego targu w rzeczoném miasteczku Homlu i na dwuwierstowey wkoło niego dystan-

cyi, wyłączywszy mieysca weszłe w takąż granicę miasta Bielicy, trunkowy odkup w arendowną dzierżawę do 1835 roku: życzący wziąć takowy odkup w dzierżawę, mają przybydź do tey Izby z prawnemi i pewnemi ewikcyami, na terminy następującego miesiąca października dla targów 25go, 28go, i przetargu listopada 1go dnia. Września 2 dnia 1832 r.

Sowietnik Rodkiewicz.
Sekretarz Konopacki.
Naczelnik Stołu Stefan Pietkiewicz.

(1132)

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski remissą Sądu Spraw Cywilnych Białostockiego i Sokolskiego Powiatów, w dniu 4 listopada 1829 roku nastałą, na rozdzielenie schedy Sukcessorów Alexandry Todwenowey, przez takiż Sąd Exdywizorski w Dzięciołowie 1820 roku 7bra 20 dnia odbyty, wydzieloney, pomiędzy wierzycieli Józefa Todwena, nieotrzymujących w onymże Sądzie za swoje należności zupełney satysfakcyi, przeznaczony. Stosownie teyże remissy wszystkich Kredytorów i Pretensorów Józefa Todwena, nieotrzymujących zupełney satysfakcyi w pierwszey Exdywizyi, na dzień 22 9bra bieżącego roku wzywa, i że w tym terminie na wszystkich niestawających amissya na ich pretensye ogłoszoną zostanie, ostrzega. Datt w Dzięciołowie dnia 2 lipca 1832 r. Exdywizor Prezyd. Franciszek Grodzki.

Exdywizor Wincenty Łapiński.
Exdywizor Piotr Ambrożkiewicz. (1135)

2 Dom WW. Frohbeenów na Zarzeczu z dwóma ogrodami fruktowemi, od Sgo Michała jest do nayęcia, o kondycyach można się w kontorze niżey podpisanego dowiedzieć.

Fr. von Auer.
Полицмейстеръ Ожиговъ. (1138)

3 Na skutek zakroczoney w Magistracie Wileńskim rezolucyi, uskuteczniać się będzie w terminach 1m dnia 19go, 2m dnia 20go i 3m dnia 21go, oraz w dniu przetargowym 23 teraźnieyszego mca septembra publiczna licytacya na wyprzedaż tak domu drewnianego w Wilnie na Zarzeczu przy N. 647m położonego, jako i wszelkiey ruchomości z meblow, bielizny, odzienia i dalszey ruchomości składającey się a po zmarłey ś. p. Annie Pauli Akuszerce pozostałey; aby więc Ichmość ambienci w terminach powyższych do domu rzeczonego przybyć raczyli, w tym celu wydaję nanieysze ogłoszenie. Septembra 9 dnia 1832 roku.

Ludwik Weintzyehr R. M. W. (1128)

3 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż teraźnieyszego 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie za nieokazanie świadectwa wzięty pod straż człowiek *Pawło Andrejew syn Weremiejew* (inaczey *Szewczenko*) lat 30, nieumiejący czytać ni pisać, który się powiadał rodakiem Połtawskiey Gubernii Zińkowskiego powiatu, wsi Wendelewki z włościan obywatela Piotra Alexandrowicza, familii niepamiętą, przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 6 wierszków, włosów na głowie czarnych, wąsy i brodę goli, twarzy czystey śniadey, nosa miernego, oczu żółtawych.

Sowietnik Taranczuk.
Za Sekretarza Dłumiński. (1110)

3 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż teraźnieyszego 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie za nieokazanie na piśmie świadectwa wzięty pod straż człowiek *Władzimir Alexandra* syn *Kurakow* lat 38, nieumiejący czytać ni pisać, nieżonaty, który się powiadał rodakiem Permskiey Gubernii Ochańskiego powiatu, ekonomicznym włościaninem, wsi Iljnskiey, przymiotów: wzrostu średniego, włosów na głowie rusych, a na wąsach i brodzie, których nie goli, zaczęły się przebijać światłoruse, twarzy czystey, podługowatey, rysy twarzy, nos, gęba mierne, oczu błękitnych, szczególnych przymiotów niema. Mówi językiem wielkorossyyskim głośno.

Sowietnik Przybylski.
Za Sekretarza Dżumiński. (1111)

3 *Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż teraźnieyszego 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie, za nieokazanie na piśmie świadectwa wzięty pod straż człowiek* Stepan Nikitin Apodczenko *lat 22, nieumiejący czytać ni pisać, nieżonaty, który się powiadał rodem Wołyńskiey gubernii, Żmijewskiego powiatu, wsi Szulikina z włościan obywatela Alexandra Pawłowicza Soleckiego, przymiotow następnych: wzrostu średniego, włosow na głowie, brwiach i wąsach światłorusych, twarzy czystey, oczu żółtokarych, patrzy ponuro, nosa i gęby miernych, brodę goli.*

Sowietnik Przybylski.
Za Sekretarza Dżumiński. (1109)

3 *Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad dobrami zeszłego Michała Zenowicza Marszałka Guberńskiego Mińskiego Sztackiego Sowietnika i Kawalera, dla usatysfakcyonowania jego kredytorow dekretem remissyynym w roku 1828 8bra 2 dnia zapadłym przeznaczony, zjechawszy się w dniu 28 junii ubiegłego już miesiąca do majętności Januszewa — ciągle w całym komplecie znayduje się — a gdy zająwszy się okalkulowaniem opiekunow czynność tę ukończyć spodziewa się tak, iż dnia 15 8bra biegącego roku niechybnie cały ogół interessów tegoż zeszłego Marszałka Zenowicza w zawartey Izbie do rozwiązania wziąć jest determinowanym — Przeto osoby interessowane przez Gazetę ninieyszą o tém zawiadamiając zapewnia razem; iż już nikomu z pretensorow po dniu 15 8bra przewłoki żadney użyczono nie będzie, a nie stawające ulegną ammissyi wyrokiem Mińskiey Cywilney Izby zakreśloney.*

Ignacy Sieńkiewicz Sędzia Ziem. Borys. Exdywizor.
Ignacy Brzozowski Exdywizor i Kawaler.
Kazimierz Boharewicz Assessor Ptu Wiley. i Exdywizor. (1107)

Drukarnia A. Marcinowskiego.
Dozwala się drukować. Wilno. 1832. d. 16 Września.
Cenzor *Leon Borowski.*